

Uchwała Nr IV / 33 /2007
Rady Dzielnicy IX
Łagiewniki – Borek Fałęcki
z dnia 30.01.2007 r.

w sprawie : wydania decyzji WZ dla inwestycji pn: Budowa dwóch budynków mieszkalnych wielorodzinnych z podziemnymi parkingami i usługami zlokalizowanymi w parterze, na części działek nr 4/9, 305/3 i działce nr 305/2 obręb 32 Podgórze wraz z infrastrukturą techniczną, drogami wewnętrznymi i wjazdem na działce nr 4/9 - obr. j.w. przy ul.Borsuczej w Krakowie.

Na podstawie § 4 pkt 5 lit.j Statutu Dzielnicy IX stanowiącego załącznik do uchwały nr LXVII/660/96 Rady Miasta Krakowa z dnia 18 grudnia 1996 r. w sprawie organizacji i zakresu działania dzielnic (tekst jednolity: Dziennik Urzędowy Województwa Małopolskiego z dnia 6 listopada 2002 r. Nr 243 poz. 3278, zm.: uchwała Nr CV/1060/06 Rady Miasta Krakowa z dnia 29 marca 2006 r. oraz Nr CX/1107/06 z dnia 24 maja 2006 r.)w odpowiedzi na pismo UMK Wydział Architektury i Urbanistyki znak: AU-02-6.APŁ.7331-3580/06 z dnia 14.12.2006r. Rada Dzielnicy IX Łagiewniki – Borek Fałęcki uchwała, co następuje :

§1

Opiniuje się negatywnie wydanie decyzji WZ dla inwestycji pn: wydanie decyzji WZ dla inwestycji pn: Budowa dwóch budynków mieszkalnych wielorodzinnych z podziemnymi parkingami i usługami zlokalizowanymi w parterze, na części działek nr 4/9, 305/3 i działce nr 305/2 obręb 32 Podgórze wraz z infrastrukturą techniczną, drogami wewnętrznymi i wjazdem na działce nr 4/9 - obr. j.w. przy ul.Borsuczej w Krakowie.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady i Zarządu Dzielnicy IX
Łagiewniki - Borek Fałęcki

Adam Migdał

Uzasadnienie:

Rada Dzielnicy wydając negatywną opinię, odnosi się do ustawy zasadniczej o najwyższej mocy prawnej w systemie źródeł prawa Rzeczypospolitej Polskiej – na konstytucję, stanowiącą m. in. o sprawiedliwości społecznej, podstawowych zasadach prawa, o konieczności zapewnienia ochrony środowiska z równoczesnym kierowaniem się zasadą zrównoważonego rozwoju. **Ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych** (Art. 74 pkt 2) (...), a władze publiczne winny wspierać działania obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska (Art. 74 pkt 4)

oraz powołując się na niektóre ustawy szczegółowe, jak np. :

- na ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w której m.in. zostały zdefiniowane pojęcia: środowisko oraz znaczenie określenia zrównoważony rozwój, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z dnia 10 maja 2003 r.), w której zostały określone: zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego. "Ład przestrzenny" - należy rozumieć jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w

uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne; wg której „zrównoważony rozwój” należy rozumieć tak jak stanowi art. 3 pkt 50 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, a zatem taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. art. 3 pkt 39 ustawy Prawo ochrony środowiska: ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami, nie zapomniano we wspomnianej ustawie o pojęciu tzw. "interesu publicznego", który należy rozumieć jako uogólniony cel dążeń i działań, uwzględniających zobiektywizowane potrzeby również lokalnych społeczności, związanych z zagospodarowaniem przestrzennym, w której to ustawie wskazano na "obszar tzw. przestrzeni publicznej", który należy rozumieć jako obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy (!) jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, (...);

Rada Dzielnicy podtrzymuje wszystkie argumenty negujące planowane zamierzenie i równocześnie wskazuje, że dopuszczenie do realizacji planowanej inwestycji zaprzeczy wszystkim wymienionym wcześniej wartościom określonym w ustawie zasadniczej t.j. Konstytucji RP, oraz przepisom i wartościom ustalonym i określonym w obowiązujących ustawach m.in. cytowanych wcześniej.

Inwestycja kubaturowa planowana nad rzeką Wilgą, w istniejącej dziewiczej enklawie zieleni, obszarze porośniętym drzewami i krzewami, stanowiącym miejsce migracji zwierząt i roślin, warunkujące ich wymianę genetyczną, a tym samym przeżycie, w miejscu lęgowym ptaków, płazów, gadów, objętym ochroną prawną mocą ustawy o ochronie przyrody oraz Rozp. Ministra Środowiska w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną, w miejscu występujących siedlisk przyrodniczych, podlegających ochronie jak np. łąg topolowo-wierzbowy, objęty ochroną mocą ustawy o ochronie przyrody oraz Rozp. Ministra Środowiska – zdegradowałaby i unicestwiła w sposób nieodwracalny piękną i niepowtarzalną na terenie miasta Krakowa enklawę przyrody, przeznaczoną w studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego dla Krakowa pod realizację parku rzecznoego.

Zabudowa terenu zniweczy bezpowrotnie szansę zachowania strefy ochronnej planowanego parku rzecznoego, która w swojej skali stanowi właściwą naturalną przestrzeń rekreacyjną służącą mieszkańcom dużego osiedla Cegielniana, jak i poprzez swe wyjątkowe walory mieszkańcom Krakowa, pozbawi pokolenie współczesne i przyszłe możliwości rekreacji rozwoju fizycznego dzieci i młodzieży odpoczynku, a zatem podstawowych potrzeb człowieka zagwarantowanych mocą ustawy zasadniczej.

Planowanie inwestycji na opisanym terenie jest sprzeczne z zasadą zrównoważonego rozwoju - niszczy środowisko. Inwestycja zburzyłaby bezpieczeństwo ekologiczne tego obszaru, a w szerszym zakresie również Miasta Krakowa: uniemożliwi przewietrzanie miasta korytarzami ekologicznymi.

Istniejący kompleks zieleni nad rzeką Wilgą wraz z nią, tworzy kompozycyjną całość, jest naturalnym kompleksem zieleni, którego nigdy nie zniszczyła żadna zabudowa, stanowiąc w ten sposób gotową materię dla stworzenia parku, służącego lokalnej społeczności osiedlowej i mieszkańcom Krakowa.

Powołując się na uzasadnienie odmownej decyzji o ustaleniu warunków zabudowy dla tego obszaru, w której wskazano na istniejącą wyraźną, regularną, czytelną w pełni ukształtowaną **linię zabudowy**, tworzącą równocześnie „wschodnią ścianę wnętrza urbanistycznego”, o cennych walorach krajobrazowych, przyrodniczych i rekreacyjnych, obszaru unikalnego w skali ponadlokalnej, wykraczającego znacznie poza granice terenu analizowanego.

Planowana kubatura zniweczyłaby bezpowrotnie istniejącą, ukształtowaną linię zabudowy, burząc istniejący ład przestrzenny, gwarantowany mocą ustawy o planowaniu przestrzennym.

Zamiar dostawienia kolejnego „blokowiska” zniszczyłby ocalałą do czasów współczesnych harmonię przestrzeni urbanistycznej, Pozbawiłby mieszkańców jedynej dla tego obszaru wartości przestrzennej, urbanistycznej, kompozycyjnej, najpiękniejszej bo naturalnej a zarazem rekreacyjnej. Sprawiłby, powstanie w XXI wieku kolejnego anonimowego blokowiska – sypialni, w którym młodzież popada w agresję, dzieci są nadpobudliwe, starsi pozbawieni możliwości odpoczynku na łonie natury. Planowana zabudowa jest zaprzeczeniem oczekiwań mieszkańców osiedla, którzy mogą tylko obserwować jak wokół miasto pięknieje, w którym m.in. za unijne fundusze tworzy się tereny spacerowe ścieżki rowerowe, otacza pieczę każde żywe drzewko w zabudowie miejskiej, a tu nastąpiłaby nieodwracalna degradacja środowiska mieszkalnego ludzi.

Takie działanie w opinii Rady Dzielnicy jest niedopuszczalne i sprzeczne z zasadami określonymi w przepisach prawa.

Sprawa o ocalenie tego terenu dotyczy percepcji tej przestrzeni miejskiej, nie tylko przez lokalną społeczność ale również przez społeczeństwo Krakowa i z zewnątrz.

Należy zwrócić uwagę, że zwyczajem mieszkańców osiedla jest wędrowanie jedynym ciągiem pieszo jezdnym (przy zabudowie jednorodzinnej ul. Borsuczej i dalej wzdłuż wysokich bloków w stronę ul. Brożka, co aktualnie, przy otwartości przestrzeni w stronę rzeki Wilgi dają namiastkę rekreacji, bo przestrzeń jest tylko częściowo zagospodarowana, Zabudowa otwartej przestrzeni bezpowrotnie niweczy aktualną funkcję spacerową i w sposób nieodwracalny pogarsza warunki życia mieszkańców.

Ulica Borsucza (w części południowej, przy nr parzystych) jest ulicą bardzo wąską bez poboczy, stanowi dojście do Zespołu Szkół Ogólnokształcących Integracyjnych Nr 3, do Przedszkola Nr 10 oraz do ciągu pieszo- rowerowego Do Wilgi.

Rzeka Wilga stanowi korytarz powietrzny, niezwykle ważny dla całego Miasta Krakowa, który w przypadku zabudowy przestałby pełnić funkcję korytarza ekologicznego miasta.